

Cedrus deodara 'Aurea'

cedr himalajski 'Aurea'

(C) fot. Gabriel Tomczyński

Stara odmiana znana już od 1866 r. Małe drzewa o stożkowatym pokroju. Osiąga ok. 5 m wysokości. Wzrost powolny. Igły wiosną złocistożółte następnie do jesieni stopniowo zieleniejące. Na długopędach osadzone pojedynczo, a na krótkopędach zebrane w pęczki. Ma przeciętne wymagania glebowe i wilgotnościowe. Odmiana o małej mrozoodporności – uprawa możliwa jedynie w najcieplejszych rejonach Polski. Polecana do nasadzeń ogrodowych w zacisznych i osłoniętych miejscach. Wyróżniona w 1993 r. prestiżową nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO Wiesław Szydło

pochodzenie odkrywca, hodowca (selekcjoner): Nelson Anglia 1866

grupa roślin iglaste

grupa użytkowa iglaste

forma drzewo

siła wzrostu roślina wolnorosnąca

pokrój stożkowy

docelowa wysokość od 3 m do 5 m

barwa liści (igieł) żółte, złociste

zimozieloność liści (igieł) igły zimozielone

nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe soliter (pojedynczo)
nagrody	Odmiana wyróżniona w 1993r. nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego.
strefa	7b

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

